

La crònica setmanal

CRÒNICA TRESPEDALERA DEL 26/02/05 (CASSOLA DE TROS)

Una vegada més en Jaume Segura i els Catacraks ens van convidar a fer una excursió pel Pla d'Urgell amb l'excusa de tornar a provar la "cassola de tros" típica de la zona, i que a Palau d'Anglesola la fan de conya. Ens trobem 23 pedaleros a les 8 del matí a l'hotel Canaletes, bé, ben bé a les 8 no, doncs jo no he calculat bé el temps de sortir de casa, carregar bici, recollir al Roberto, carregar la seva, anar fins al Canaletes i posar gas-oil, total que arribo una mica tard. Renegant, sortim en caravana direcció a les terres de Lleida, i és que per poder carregar la bici del Cascan al meu cotxe i que no anés sol, vaig comptar que havia afluixat i apretat més de 40 cargols, però ell tenia que afluixar dues brides per poder posar la seva bici a la meua canalera, cosa que es va negar a fer preferint anar sol en el seu cotxe (Una vez i no más, como Santo Tomás). Arribant a la sortida de l'autovia fem una parada per tal de reagrupar-nos i tenim la primera sorpresa, i és que el cotxe d'en Solà no arriba. Esperem i en veure que no es

presenta, en Segura em demana el mòbil per trucar-lo, i és que ningú portava mòbil o bé el portava parat. Sorpresa quan en Solà, tot renegant, diu que no ha sortit d'Igualada perquè el cotxe no li ha arrancat, però li ha estat impossible de comunicar-se amb nosaltres. Per postres, en Solà portava les bicicletes de la família Díaz, a la qual no li queda més remei que donar mitja volta deixant-nos sols, i encara més sola a la Marta, la filla d'en Mata, que es queda sense la seva companya i envoltada de iaïos (tret del Roberto, que no perd el temps per fer aproximacions).

Sortim ja pedalejant, els que quedem, des de Miralcamp, i ho

fem per pistes que discorren entre camps de fruiters i ametllers, regadius, etc en un ambient fred tot i que el sol hi és present, però sembla que no vol escalfar gaire, que junt amb la imatge dels trossos secs i marronosos, amb algun que d'altre pagès podant abrigat fins les seies, encara dona més la sensació de fred. Passem per Torregrossa i tombem cap a Sidamon, tot per pistes planeres que a 16 Km/h no deixen que suem gens i que permeten de xerrar i fer conya, sobre tot matxacant una mica a la part organitzadora que ja sap que és el que toca quan dubta o es perd. Després dels primers 20 Km. arribem a Palau d'Anglesola,

on ja hi vàrem estar a la Lleida-Igualada, i gaudim d'una magnífica cassola de tros amb els seus cargols, tocino, conill, bledes ... magnífica !. A més de l'agradable companyia dels propietaris del bar, tenim l'honor de gaudir de l'alcalde i el tinent alcalde del Palau, els quals ens reben molt cordialment i fins hi tot s'ofereixen a sortir a la foto de grup.

Amb l'estómac ben ple de cosa bona i a bon preu, empenem els prop de 20 Km. restants de desnivell zero fins a Miralcamp, on a bona hora i sense haver arrancat la suor, empenem el viatge de tornada cap a casa, tal com deia en Mata, ja havíem acabat la sortida d'engreix.

